

ikke uvæsentligt. Det tror jeg, det ærede Medlem skulde have overveiet, inden han paa vedkommende Lodseieres Vegne udtalte sig, som han gjorde om Forslaget under Nr. 3, og netop fordi det ligger i Forslaget, hvad jeg er overbevist om, at den ærede Indenrigsminister tilfulde har set, paaafgjør jeg paa Lodseierens Vegne, uagtet jeg forresten ikke har særlig Bemyndigelse til at tale paa deres Begær, at den ærede Minister er gaaet ind paa Forslaget under Nr. 3, og jeg siger, det har mere at betyde end Forslaget under Nr. 2, men jeg kan ikke skjønne, at Forslaget under Nr. 2 skulde være saa umodtageligt for den høitærede Minister. Det er — jeg gjentager, hvad jeg før sagde — meget muligt, at den ærede Minister og det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) havde Ret i, at selv om de Forslag, som de anbefale, blive vedtagne, er Billighed alligevel igttaget lige overfor de vedkommende Lodseiere, men de Herrer have ikke i de Oplysninger, der foreligger, givet os Bævis for, at det er Tilfældet. Det er netop det beklagelige, at vi ikke kunne paaftaa, at vi dermed have vist Billighed lige overfor de vedkommende Lodseiere. Jeg tør ikke paaftaa, at vi, naar vi f. Ex. forlange 70,000 Rd. af den paagældende Del af Falster, ikke derved er for haarde imod dem, eller at vi, naar vi forlange $\frac{7}{12}$ af hele Anlægssummen af de lollandiske Lodseiere, ikke derved ville være ubillige mod de vedkommende Lodseiere. Dersom det Forhold blev oplyst, er det muligt, at vi vilde gaa endog saa længere ned med Amtsrepartitionsfondens Bidrag, men saaledes som Sagen er oplyst, vil jeg hellere være med til at være lidt streng mod et helt Amt, af hvilket vi kunne beregne, at det bliver saa og saameget, omtrent 4 Rd. pr. Tønde Hartkorn, end jeg tør vove at være haarde imod dem, vi ikke kjende og i en Udstrækning, som vi ikke kjende, thi det hedder i Loven, at der skal anlægges Diger. Var Forholdet saaledes, at Landet egentlig bestod af visse „Koge“, som man kunde inddige, efter som vedkommende Lodseiere i Forening vare tilfredse med Lovens Betingelser, da var Stillingen en anden, men det er ikke Tilfældet. Er det Tilfældet for Lollands Vedkommende i en ganske enkelt Del af Landet, at en Oversømmelse kun kunde gøre Skade paa vedkommende enkelte Lodseieres egne Marker, saa er jeg overbevist om, at den ærede Minister ikke vil benytte Loven mod deres Villie, men jeg siger, at, naar det ikke er Tilfældet, men de Enkelte skulde deltage i en saadan Foranstaltning, saa skulde vi være noget varfomme, og jeg ønsker derfor Forslaget under Nr. 2 vedtaget, men jeg indrømmer, at, skulde vi vælge, saa er Nr. 3 langt bedre end Nr. 2.

Chr. Pedersen: Til det ærede Medlem, som nu satte sig, skal jeg bemærke, at han ikke har lagt Mærke til, at jeg ubtryffeligt har

sagt, at Vedligeholdelsesomkostningerne under ordinære Forhold blive forsvindende, hvorhos jeg tilspiede, at der, saafremt en lignende Ulykke som den, der ramte os den 13de November f. A., skulde indtræde, maaske endog i en større Maalestok, ikke kunde være Tale om at lægge Byrden paa vedkommende Giendomme eller paa Amtet. Dersom en Naturrevolution atter skulde stille flere Mennesker bort, og maaske ligeledes tage Giendomme bort, tror jeg, det vilde være temmelig meningsløst om man vilde vise hen til denne Lov og sige: Der staar, at Byrden falder saaledes efter den og den Maalestok. De Giendomme, paa hvilke Byrden skulde fordeles, vare maaske revne bort ved Naturrevolutionen, og de Personer, som skulde bære den, saa maaske paa Savets Bund. Jeg siger derfor, at Vedligeholdelsesomkostningerne under ordinære Forhold ville være forsvindende, men det er det store Anlæg, som man her vil have opført, der absolut maa angite de Beboere, som have Njem i disse Egne. Hvorledes vi end opføre Digerne, kan en Naturrevolution ødelægge dem, men blive de atter ødelagte, og skulde Menneskeliv og Giendomme atter gaa tabte, følger det af sig selv, at det bliver Staten, der maa komme til at tage nye Forholdsregler. Jeg ser ganske vist helst, at vi vedtage Endringsforslaget under Nr. 2, der fordeles Byrden, saaledes som her er foreslaaet; det følger af sig selv, men vil den høitærede Minister gjøre bestemt Modstand, og f. Ex. lade Sagen falde for dette Spørgsmaals Skyld, saa siger jeg: Lad da heller Amtsrepartitionsfonden blive fri for at deltage i de fremtidige Vedligeholdelsesudgifter. Det er min Betragtningmaade af Sagen, og jeg tror, den er berettiget.

Frederiksen: Det er aldeles umuligt at tilfredsstille det ærede Medlem for Kolding (Bergs) Ønske om at give saadanne nøiagtige Oplysninger, og blandt Andet er det fuldstændig umuligt, fordi man ikke veed, hvilke Torder denne Lov kan komme til at omfatte. For Lollands Vedkommende er der saaledes det store Spørgsmaal, om Røddby Fjord skal medtages. Skal Diget gaa udenom Fjorden — hvad jeg haaber, det vil komme til — saa kommer der 5,000 Tønder Land indvundet Jord med, som formodentlig vil komme til at være en meget væsentlig Del af den Byrde, som der er Spørgsmaal om. For Falsters Vedkommende vil det vistnok ligeledes være meget vanskeligt i dette Dieblit — selv om man var kommen langt videre i Undersøgelsen end man er kommen — at sige, hvor stor en Del der skal tilfalde det Selstab, som der allerede eksisterer. Det ærede Medlem er meget tilbøielig til at tage Hensyn til Lodseierne, og han siger, at netop fordi Sagen staar saa usikkert, maa vi være varfomme med at lægge for Meget paa Lodseierens Skuldrer. Som Repræsentant for en Kreds, der hører til dem, der have lidt mest, er jeg snarest kaldet til ogsaa at se paa Lodseierens